

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 36835

гр. София, 24.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
закрито заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **2083** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 АПК.

С молба от 18.08.2026 г. адвокат С. С., като пълномощник на ищеца по делото е поискал Съдът да допълни постановеното на 13.07.2026 г. Решение № 28245, като се произнесе с диспозитив и относно заявените с исковата молба претенции за присъждане на мораторни лихви.

Ответната страна не е изразила становище по искането.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД намира молбата (искането) за процесуално допустима и основателна.

Възможността за допълване на решението е регламентирана в чл. 176 АПК.

В мотивите на съдебното решение Съдът, на стр. 6 от същото (л. 278), по отношение заявената претенция за присъждане върху главницата на обезщетението, на „мораторни лихви“ е заявил становище за неоснователност на исковата молба в тази част, като е пояснил, че: „мораторните лихви всъщност представляват законни лихви и обезпечават кредитора, при забава от страна на длъжника да изпълни свое изискуемо парично задължение, но след надлежно отправена за това покана. Съдът споделя по принцип възраженията на ответника, с позоваване на чл. 84, ал. 2 и чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите, които възражения обаче не отчитат нормата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД, според която, „при задължение от непозволено увреждане длъжникът се смята за забава и без покана“. Заявените с исковата молба начални дати (последното плащане на адвокатски хонорар по двете фактури) са ирелевантни факти за определяне периода на законните лихви върху обезщетението за имуществени вреди. Приложимо е разрешението, дадено с диспозитива по т. 4, изр. първо от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. на ВКС, по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК., а именно: „при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и

началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им“. С исковата молба обаче, не е дефинирано такова искане и Съдът не може да присъди такива лихви, произнасяйки се „super petitum“. Съдът обаче е пропуснал да постанови изричен диспозитив в същия смисъл, с оглед на което,

Р Е Ш И:

ДОПЪЛВА диспозитива на Решение № 28245/13.07.2026 г., по адм. дело № 2083/2026 г., СЪС СЛЕДНИЯ ДИСПОЗИТИВ:

„ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна и недоказана предявената от „ГРИЙН КЪМПАНИ М“ ЕООД, срещу НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ искова молба, В ЧАСТТА, ОТНОСНО заявената претенция за присъждане върху главницата на обезщетението, на „мораторни лихви“, считано от: „21.11.2025 г. (денят, следващ последното плащане на адвокатски хонорар по фактура № 000...249/28.08.2025 г.) до датата на настоящата искова молба - 18.02.2026 г.; 13.09.2025 г. (денят, следващ последното плащане на адвокатски хонорар по фактура № 000...250/28.08.2025 г.) до датата на настоящата искова молба - 18.02.2026 г.“.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: